

גנזי המלך

ארבע נספות

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת

347

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-677779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהָרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' לֵאמֹר בְּקִרְבֵי אֶקְדֹּשׁ"

יראת חטא

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

וראשית חכמה יראת ה'. וא"כ מה היא באמת יראה זו שהיא תכלית היראה ובמה נתיחדה מהיראה בכלל?

ונראה שעיקר ענינה של יראת חטא הוא; לעמוד על מהות החטא. ומה נקרא בשם חטא בעיני המקום. ואח"כ ללמוד את מדת העונש הבא על חטא קל ודק כזה, עד שתוולד ותשתרש בלב האדם יראה מן החטא, מגדולת ההכרה במהות החטא ודקותו. שאין בטחון להנצל ממנו אף לקדושים יותר ממלאכי (שמות כ)

עליון. כמ"ש; "הן בקדשו {בְּקִדְשׁוֹ} לא יֵאָמֵן" ('איוב' טו טו). ושם לא ינצלו אז עם כל מעלתם העליונה הם נענשים בהעונש היותר נורא בלי משוא פנים, מתמלא האדם יראה ופחד העולה על היראה הבאה מהכרות אחרות. ויראה זו היא הנקראת יראת חטא.

הוא שאמרו ז"ל; כשהקב"ה עושה דין, מתירא והיינו: יראת חטא. מפני שהרואים עושים ק"ו בנפשם ואומרים; אם כן באלו! כל שכן ברשעים!! ועל ידי כך הוא מתעלה ומתקלס. למדים אנו שמאחר "אֲשֶׁר עֲשָׂה הָאֱלֹקִים אֶת הָאָדָם יִשְׂרָאֵל" ('קהלת' ז), לא זו בלבד שאין לשאול; למה 'צדיק ורע לו'?! אלא אדרבא, הוא הקילוס והעליון

המשך בעמ' 2 <<<

היתה על ידי משה רבנו. וחנוכת המשכן בחנוכת המלואים על ידי משה אהרן ובניו משרתי קל עליון, בקרבנות קדושים שעלו לרצון לריח ניחוח לה' ואחרי כל המעלות והקדושות האלו, עוד היתה חסרה לו קדושה שיתקדש בכבודו של מקום, הוא אשר דבר ה' "וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי".

ומה היא הקדושה בכבודו? 'כשהקדוש ברוך הוא עושה דין, מתיירא מתעלה ומתקלס'. ולכאורה, הרי כל יציאת מצרים האותות והמופתים היו למען היראה? ובקריעת ים סוף מפורש "וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת ה'" ('שמות' יד לא) ומעמד הר סיני כל עיקרו בא "וּבְעֵבֹר תִּהְיֶה יְרָאתוֹ עַל פְּנֵיהֶם" ('שמות' כ) והמשכן עצמו אינו אלא מקום יראה והר הבית שהוא מקום המקדש נקרא מוריה, על שם המורא ('ירושלמי' 'ברכות' פ"ד ה"ה) ואיזו יראה היתה חסרה שנשלמה רק ע"י מיתת נדב ואביהוא ושעליה הודיע הקב"ה שבה יתקדש המשכן בכבודו של מקום?

והנה במסלה העולה בית קל בברייתא דרפב"י מצינו; שהמעלה האחרונה היא יראת חטא. כי קדושה שהיא האחרונה אינה אלא מתנה כמבואר (במס"י שם). ומה היא יראת חטא זו שהיא סוף כל מעלת עבודת ה'? והלא היראה היא הכל.

ופירש"י ז"ל; "הוא אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' הֲיִכֵּן דָּבָר? "וְנִקְדַּשׁ שְׁמִי לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי" ('שמות' כט מג). אל תקרי "בְּכַבְדִּי"; אלא במכובדי. אמר לו משה לאהרן; "אהרן אחי! יודע הייתי שיתקדש הבית במיוחדו של מקום והייתי סבור או בי, או בך, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממדך". "וְעַל פְּנֵי כָל הָעָם אֶפְקֹד" ('ויקרא' י ג) כשהקב"ה עושה דין מתירא מתעלה ומתקלס. אם כן באלו, כל שכן ברשעים. וכן הוא אומר; "נוֹכָא אֱלֹקִים מִמְּקֹדְשֵׁיהֶם" ('תהילים' סח לו). אל תקרי "מִמְּקֹדְשֵׁיהֶם" אלא, ממוקדשיה. עכ"ל.

המשכן והמקדש הוא מקום הקדושה העליונה. ובנין בית הבחירה היא המעלה העליונה, אחרי כמה מעלות טובות למקום עלינו ועד שבאו ישראל למעלה זו; היה עליהם לעלות כל המעלות שזכו להם ביציאת מצרים, קריעת ים סוף, מעמד הר סיני ומתן תורה. והיה עליהם להתקדש בכמה קדושות, קדושה העולה גם על קדושת המלאכים. ועשיית המשכן נעשתה ע"י נדיבות לב כל ישראל.

ובחכמתו של בצלאל, שהיה בצל קל ושזכה למעלות החכמה התבונה והדעת שבהן נברא העולם. והקמת המשכן

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע ברכסים

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

היותר גדול! שהוא ית' מתעלה ומתקלס על ידי עשיית דין בצדיקים. ואך על זה נאמר: **"וְנִקְדָּשׁ בְּכַבְדִּי"**. ורק המבקשים חשבונות רבים ונלוזים מישרותם, המה נבוכים ותועים בכך ושאלה זו מכשילתם.

וכבר נאמר; "איש פער לא ידע וקסיל לא יבין את זאת בפרח רשעים כמו עשב" (תהילים' צב ז), שרק "איש פער" ו"קסיל" לא ידע ולא יבין ענין 'רשע וטוב לו'. וכמו כן להיפך; 'צדיק רוע לו'. ומה ששאלו הנביאים שאלה זו מלפני המקום, לא כשאלה, אלא כתפלה על ההסתר פנים וכתחינה מלפני ה', שיסיר המכשול שנכשלים בו בני אדם ויאיר פניו, שהכל יכירו וידעו ותמלא הארץ דעה ולא ימצא בער וקסיל שלא יבין את זאת, אלא כולם יראו ויכירו את ה' יראה גדולה (ילקו"ש חבקוק ר' תקס"ג).

ויראה גדולה זו העולה על כל היראות, לימדנו הקב"ה במאורע נדב ואביהוא, שהיו מכובדי המקום, **עד שאמר משה עליהם; 'שהם גדולים יותר ממני וממד'. ומה עשו שכך נעשו? כבר נשנה ב'תו"כ'; "וַיִּקְחוּ בְנֵי אֶרְרֹן" (ויקרא י'); כיון שראו איש חדשה, עמדו להוסיף אהבה על אהבה. "וַיִּקְחוּ" אין קיחה אלא שמחה. "נָדַב וְנָאֲבִיהוּא", מה ת"ל; "בְּנֵי אֶרְרֹן" שלא חלקו כבוד לאהרן. "נָדַב וְנָאֲבִיהוּא" לא נטלו עצה ממשה. "אִישׁ מִקְהָתוֹ" איש מעצמו יצאו ולא נטלו עצה זה מזה.**

"וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי ה' אִשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צָנָה אֹתָם" (ויקרא י'). ר' ישמעאל אומר; "יכול, איש זרה ממש? ת"ל; "אֲשֶׁר לֹא צָנָה אֹתָם" הכניסו בלא עצה". רבי מאיר אומר; "לא הכניסוהו אלא מן הכירים, שנאמר; "וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי ה' אִשׁ זָרָה". א"כ; למה נאמר; "אֲשֶׁר לֹא צָנָה אֹתָם" שלא נמלכו במשה רבן". רבי אליעזר אומר; "לא נשרפו, אלא על שהורו הלכה בפני רבן. וכל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה!"

הרי דלת"ק; לקחו מתוך שמחה 'להוסיף אהבה על אהבה', אלא; 'שלא חלקו כבוד לאהרן' ו'לא נטלו עצה ממשה' ו'לא נטלו עצה זה מזה' וממה שהתורה פרטה כל המעשה לפרטיו מוכח; שאם היה חסר רק פרט אחד, לא היה מגיע להם העונש. ואם היו נוטלים 'עצה זה מזה' והיו מקיימים בזה הלכה מהלכות דרך ארץ שקדמה לתורה, היו חיים וקיימים. וכיון ש'לא נטלו עצה זה מזה' ועברו על הלכה זו; נשרפו לפני ה' 'בְּיָוֶם קִתְּנֹתָו וּבְיָוֶם שְׂמֹתָ לְבוֹ" (שיר השירים' ג). וכשהקב"ה עושה דין בצדיקים ומדקדק עמהם כחוט השערה, הוא מתקדש ומתעלה.

ומה הקידוש? ומה העילוי? ההכרה של יראת חטא מהי? ועד היכן הדברים מגיעים?

ויראה זו, אי אפשר היה ללמדה במצרים ע"י האותות והמופתים. ולא על הים ע"י היד הגדולה. ולא במעמד הר סיני שכל עיקרו לא בא אלא; **"וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יְרָאָתוֹ עַל פְּנִיכֶם"**. ולא במשכן ע"י גילוי והשראת השכינה בתוכו. אלא, אך ורק על ידי מה שאירע לנדב ואביהוא.

ולמה? מפני שכל היראות הקודמות היו, אמנם המעלות היותר עליונות ביראת העונש וביראת הרוממות, אבל עדיין היה חסר יראת חטא להכיר מדת החטא; מה נקרא חטא בעיני המקום. ומי הם הראויים להכשל בחטא. ומה העונש המגיע לכל מי שיחטא יהיה מי שיהיה. ויראה עליונה זו, העולה על כל היראות, למדו ישראל ממאורע נדב ואביהוא. ולקדושה זו עלו ישראל **"הַשְׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף ה'" (ויקרא י'). וזהו; "וַיִּקְדָּשׁ בְּכַבְדִּי" ('שמות' כט מג) 'אל תקרי 'בְּכַבְדִּי' אלא, במכובדי'.**

ונעמיק בדבר ונתבונן עוד; הלא אמר משה לאהרן; 'אהרן אחי, יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום וסבור הייתי; או בי, או בך'. ואם משה אמר כך לאהרן, הלא לא דברים בעלמא אמר לו, אלא שהיה באפשר, שיאירע גם למשה מה שאירע לנדב ואביהוא. ולפי מה שגילתה התורה חטאם של נדב ואביהוא, כבר אפשר לנו לצייר לעצמנו, מה היה החטא שהיה משה נכשל בו ובא לידי מדת עונש כזה.

והנה איתא בחז"ל; (ויק"ר פא טו) "וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה" (ויקרא א) "מיכן אמרו; כל ת"ה שאין בו דעת, נבלה טובה הימנו" (מדרש רבה' ויקרא א טו). תדע לך שכך הוא; צא ולמד ממש אבי החכמה, אבי הנביאים, שהוציא ישראל ממצרים ועל ידו נעשו כמה נסים במצרים. ונוראות על ים סוף. ועלה לשמי מרום. והוריד תורה מן השמים. ונתעסק במלאכת המשכן. ולא נכנס לפני ולפנים, עד שקרא לו, שנאמר; **"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה" ע"כ.**

מאמרם ז"ל מרעיד את הלב גם במוסרו בלבד, עד כמה הלכה אחת מהלכות דרך ארץ, קובעת את צורתו האנושית, גם של האדם הגדול בענקים כמשה רבנו!! **וב'מתנות כהונה' ביאר וז"ל; 'כי מאחר שאין בו שיקול דעת ורוח נכון, הנה הוא מכחש ועושה פלסתר תורת אלקיו אשר בקרבנו, אשר היא הבסיס ועיקר צורתו האנושית אשר עליו בשם אדם יקרא ובלעדה הוא נשאר על חומרתו, חומר ולא אדם. כי על כן, אומות העכו"ם אינם קרויים אדם,**

כמ"ש חז"ל".

והרי הוא נשאר יותר גרוע מנבלה, אשר הוא כינוי סתם לבהמה שמתה, או בני אדם הדומים לה. והלא, אף כי היא מושלכת כדומן על פני השדה ורוח חיים אין בקרבה, הלא אינה חסרה רק מעלה אחת, היא רוח חיים שהיה בה בעודה בחיים היתה. וכבר כתבו הקדמונים ז"ל; שכל עוד שצורת הכלי יותר דקה וגבוהה במעלה, באובדנה ובהפרדה, נשאר חומר הנושא, יותר גרוע ושפל עכ"ל.

אכן המחשבה איומה עוד הרבה יותר אם נעלה במחשבתנו; שיתכן שאלמלי עבר משה רבנו על הלכות דרך ארץ זו והיה נכנס לפני ולפנים, בלי שיהיה קרוא מקודם על ידי הקב"ה, לא היה יוצא משם חי! כי מה לי העבירה על הלכות דרך ארץ שעברו נדב ואביהוא, 'שלא נטלו עצה זה מזה' ומה לי עבירה זו. והרי חמורה היא עד כדי כך, שהעובר עליה הרי הוא כמו שאין בו דעת ו'כל ת"ה שאין בו דעת, נבלה טובה הימנו' וכמבואר במת"כ. וא"כ, היה הקב"ה מתקדש ומתעלה ע"י זה שהיה עושה דין במשה רבנו והיה מתקיים: **"וַיִּקְדָּשׁ בְּכַבְדִּי".**

מעשה צא ולמד; מה גדול הוא הלימוד של יראת חטא, שזהו הקידוש והעילוי שהקב"ה מתקדש ומתעלה ע"י עשיית דין במכובדיו, שכדאי היה לסלק את משה רבנו מישראל, מיד בחנוכת המשכן ולאבד מהם חכמתו ולימוד יראתו כל הארבעים שנה שהיה עם ישראל במדבר, שכל מעלת ישראל ויראתם היתה תלויה בו, עד שאז"ל; על מה שאמר משה לישראל; **"כִּי יַעֲזִיב אֶחָד מִזֶּי אֶת יָדוֹ וְהָיָה כִּי יִמִּי יְהוֹשֻׁעַ לֹא הִשְׁחִיתוּ שְׂנֵאמָר; "וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת ה' כָּל יְמֵי הַיְוֹשֻׁעַ" ('היושע' כד לא). 'מכאן שתלמידו של אדם חביב עליו כגופו'. כל זמן שיהושע חי, היה נראה למשה כאילו הוא חי (רש"י ז"ל).**

הרי שלא אך בימי משה, עבדו ישראל את ה' על ידו, אלא גם בימי יהושע תלמידו, שהוא כגופו והיה נחשב כמו שהוא חי. ובכל זאת, כדאי לסלק את משה רבנו מישראל, רק בשביל שילמדו ליראה על ידי עשיית הדין בו. הרי שיראת חטא זו עולה על כל מעלת היראה, שהיו ישראל עולים בכל ארבעים שנה על ידי לימודם ממש רבן של ישראל. ורק מפני שנדב ואביהוא היו גדולים ממנו, נעשה הדין בהם ולא בו. ואם כן; אם האדם לומד ליראה, יראת חטא, כמה חיים הוא זוכה לעצמו. חיי עולם ונצח נצחים. וכמה מתקדש ומתעלה הקב"ה על ידו! אשרי האיש הזוכה לזה ואשרי חלקו. (דליות יחזקאל). ■

השגה

העגל. והן משום; 'כל ישראל ערבים זה לזה' (רבינו בחיי 'שמות' ל לד). יוצא מן הכלל רק אחד והוא משה רבנו, שבאותה שעה לא נמצא כלל בעולם הזה, כי אם היה בשמים. וממילא לא היה לו אף שמץ של טעמה של פרה אדומה, שלא היה בו שום פגם אשר יערפל את השגתו, שייכות אל החטא הזה. ואכן משום כך היה רק הוא מסוגל להשיג את טעמה. ('מלוא העומר' ממהר"ל חריף) ■

נעלים ונשגבים. "וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ" ('זכריה' ג) "אֲשֶׁפוּף אֶת רוּחִי עַל כָּל בְּשָׂר" ('יואל' ג). פרה אדומה, הלא באה לכפר על חטא העגל. ולכן יש בה טומאה מסוימת, שמטמאה את כל המתעסקים בה. וטומאה זו היא המעמעת את עינינו ומערפלת את השגותינו, לבל נוכל להשיג את ענינה של פרה אדומה. כל ישראל היה להם חלק מסוים בחטא העגל ואפי' שבת לוי בכלל. הן משום שאהרן עשה את

"וַיִּקְחוּ אֱלִיד" ('במדבר' יט ב) אמר לו הקב"ה למשה; "לך אני מגלה טעמי פרה. ולאחרים חוקה" (מדרש)

העבירות והחטאים שבידי אדם, הם הגורמים לכך שלא יוכל להשיג כראוי את התורה והמצוות. והם הם המחיצות המאפילות על העינים לראות את האור האלוקי. הטומאה היא המהווה את המסך המבדיל, השולל מן האדם את הכושר להשיג עניני רוח

השכלה

"דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחֲיָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ"

החכם והמהנדס

יוכל כבר להבין במבט חטוף על תוכנית מורכבת ומסועפת? "אמת היא שלא אוכל להבין הרבה, אבל להתרשם קצת מעבודתך, עם קצת תוספת הסברים, אוכל להבין משהו". האיש התרצה והוציא בהנאה גלויה צרור נירות ופרס לפני דפים על דפים. הוא מתאר ומסביר ואני מגלה התענינות מעמיקה על התוכניות. משתפסתי במה המדובר, בקשתי ממנו; "כעת תן לי שקט בבקשה, שנים שלשה רגעים להתבונן בתוכניות". קימטתי את מצחי, כאדם שמבקש לעיין בעיון נמרץ. ונטפלתי לאחד מהקווים המסמנים את אחד מיסודות הבנין שהלכו ובאו בקוים לא ישרים. ואחר כמה רגעים הרמתי ראשי ושאלתי; "תאמר לי בבקשה, מדוע הקו התחתון שנמצא בפנינת דרום מזרח, לא יכול לנוע מעט לעבר זווית מזרח דרום. וכשיהיה ישר, גם יהיה יותר יפה ופחות מסורבל? מה יש, קצת גמישות פה וקצת גמישות שם והכל יראה יותר טוב?" "ממתי רבנים מבינים בהנדסה!?" השיב לי בלגלוג "הרי כל הכח והחוסן של הבנין תלוי בעיקר באותם קווים. וכל תזווה של ס"מ אחד, מסכנת את הכל. חוקי ההנדסה חדים וברורים ואין לסור מהם ימין ושמאל כמלוא נימה" סיים את תוכחתו הנוקבת. "וממתי מהנדסים מבינים בהלכה!?" "השבת לי כגמולו" "הרי כל קיום העולם תלוי בקיום התורה. וכל חוקי התורה שנתנה משמים מידי ה', מלאה חוקים ברורים. ואיך מלאך לבך לתמוהה מדוע אין גמישות פה ושם" ■

מדע, שחושב שידוע הכל ומבין בכל. ורק היה חסר לו בהשכלתו למצוא יהודי כמוני שנראה רב גדול, עם זקן גדול ולהטיח בו את טרוניותיו על הרבנים ושאלותיו על התורה. "למה אתם הרבנים" פנה אלי הפרופסור "לא יכולים להתגמש קצת עם ההלכה? מה יש? קצת גמישות. ולא תרחיקו כ"כ את החילונים?" אמר ר' שלום; "פעם היה ילד לבן עניים, שאסף פרוטה לפרוטה עד שהגשים את חלומו שיוכל לקנות נעלים חדשות לכבוד חג הפסח. כשצרור מטבעותיו בידו, הלך אל השוק הערבי שבו היתה סחורה בזול ומצא נעלים כלבבו. אלא, שלמרבה הצער, רק נעל אחת התאימה אל הרגל ואילו השניה מיאנה להתלבש על הרגל. הסוחר הערבי שהבחין בצערו של הילד, ניסה את כל האפשרויות להתאים את הנעל ומשלא הועילו כל הדברים, אמר לבסוף לילד: 'יש לי פתרון עבורך; אם תרשה לי, אחתוך מעט מהאצבע של הרגל והנעל תתלבש היטב'. לכך נדמו כל השוטים המבקשים להתאים את התורה לרוח הזמן ואינם מבינים שצריך להתאים את הנעל אל הרגל ולא את הרגל לנעל. שאלתך אכן דורשת הסבר, אך מקודם נניח מעט את שאלתך וספר לי מה מקצועך?" "אדריכל ומהנדס" השיב. "וכעת אני בדרך להביא תכנית לחו"ל על בנין רב קומות, שהוא פרויקט מיוחד". "התוכל בבקשה להראות לי את התוכניות שהינם מן הסתם בתיק הנמצא לידך?" "בבקשה. אבל מה כבוד הרב

"זאת הסתיה" לשון חיים. לפי שישראל דבוקים במקום וראויין להיות חיים, לפיכך הבדילם מן הטומאה וגזר עליהם מצוות. ולאמות העולם, לא אסר כלום. משל לרופא שנכנס לבקר את החולה... כדאיתא במדרש רבי תנחומא. (רש"י).

מלה"ד; לרופא שהלך לבקר ב' חולים; ראה אחד מהם שהיה בסכנה, אמר לבני ביתו; "תנו לו כל מאכל שהוא מבקש". ראה האחר שעתידי לחיות, אמר להם; "כך וכך מאכל יאכל, כך וכך לא יאכל". אמרו לרופא; "מה זה? לזה אתה אומר יאכל כל מאכל שהוא מבקש. ולאחר אמרת, לא יאכל כו"כ?" אמר להם הרופא: "לזה שהוא לחיים, אמרתי לו זה אכול וזה לא תאכל. אבל אותו שהוא למיתה, אמרתי להם, כל מה שהוא מבקש תנו לו, שאינו לחיים". וכך הקב"ה; התיר לעכו"ם השקצים והרמשים. אבל ישראל שהם לחיים, אמר להם; "וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי נְלֵא תִטְמְאוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם אֶת זֶה תֹאכְלוּ, אֶת זֶה לֹא תֹאכְלוּ לֹא תִטְמְאוּ בָּהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם" (ויקרא יא). למה? שהם לחיים. (מדרש תנחומא' (ורשא) 'פרשת שמיני' 1).

מספר ר' שלום שבדרון זצ"ל ב'לב שלום'; "פעם באחת מנסיעותי לחו"ל, נזדמן לי מקום מושבי שבמטוס, ליד יהודי שאינו שומר תורה ומצוות. אדם זה כפי שסיפר לי בתוך הדברים, היה מהנדס גדול וגם פרופסור לא קטן. ובקיצור איש

"זאת חקת התורה"

'דא גזירת אורייתא'

קשה יהיה לו לפרוש מהן, כמו הבורסקי בסרחון העורות. (חפץ חיים' עה"ת)

האדמו"ר ר' מאיר הלוי מאפטא היה ממתנגדיו של הצדיק רבי שמחה בונים מפשיסחא ופעם בפעם קרא תיגר על דרכו של רבי שמחה בונים בחסידות. כשנפגשו פעם שני הצדיקים, **שאל האדמו"ר מאפטא את רבי שמחה בונים**; "ימים רבים מנקרת במוחי תמיהה רבתי, איך יכול מר לשמש מורה דרך לצאן מרעיתו ולעורר לב הרבים לתשובה שלמה לה?" הרי ידוע בציבור, שמר התגורר זמן רב בברלין, בירת אשכנז ושהה שם בסביבה של חוטאים וחטאים"? "היא הנותנת" **השיב רבי שמחה בונים לרבי מאפטא** "הנה אנו קוראים בפרשת 'שמיני', שביום השמיני למלואים **אומר משה לאהרן: "קרב אל המזבח ונעשה את חטאתך ואת עלתך נכפר בעדך ובעד העם"** (ט ז). משה רבנו מדגיש באזני אהרן, שתחילה יכפר הקרבן בעדו ואח"כ יכפר גם בעד העם. **כי קיים כלל גדול בהלכה**; מי שאינו מחויב במצוה, אינו יכול להוציא את הרבים ידי חובתם. וה"ה בהדרכת הרבים לדרך שמירת התורה והמצוות; מי שלא ראה במו עיניו עבירות ועוברי עברה, אינו מסוגל להוציא אחרים מהבוץ הרוחני שלתוכו שקעו. ורק זה שהיה קרוב להבלי העולם הזה והכיר פנים אל פנים את חולשות האדם, מוציא מקרבו כחות נפשיים לתקן את עצמו ואת הזולת תיקון אמיתי".

אם ישאל שואל מה המצוה הזאת? שנראה, כמו ששאל אותו גוי לרבי יוחנן, שהיה מעשה כשפים. ששורפים הפרה ועץ ארז ואחר כך מזין ממנה טיפין טיפין. **והשיב לו: 'ראית מי שנכנס בו רוח תזזית מה עושים לו? מביאין עקרין ומעשנין תחתיו וכו'.** **כן צוה השם, לבער רוח הטומאה מן הארץ.** וכו'. **אמרו לו תלמידינו; "לזה דחית בקש, לנו מה אתה אומר?" אמר להם; חוקה חקקתי.** ודברי פי חכם חן. ('צרור המור' במדבר' ו)

הסביר לו הגדול את הענין במשל; "לאחד, שנסע בליל חורף אחד בעגלת חורף. הקור היה גדול מאוד ואזני הנוסע קפאו מקור. נטפל לו העגלון בעצה נכונה, לשפשף היטב את האזנים בשלג עד אשר תתחממה ותשובנה לאיתנן. האורה לא התחממה אף רגע ונגש אל המלאכה. וראה זה פלא, כי שבו כבשרו ונתרפאו מן הקור. והנס היה" **המשיך הגדול את ספורו** "כי הדבר הזה קרה באמצע ימי החורף, בעת שהשלג מצוי על פני השדות. ולו היה קורה המעשה בחדשי הקיץ, כי אז היו נשארות אזני האורח קפואות מקור מבלי הירפא. וכן ידידי" **הוסיף הגדול אמרו לגביר השתדלך** "גוזרי הגזרות, גוזרים גזרותיהם רק בשביל שישנם בקרבנו מחללי שבתות ואוכלי טרפות ונבלות, אלה הם בבחינת הקור המקפיא ואין כל פלא אם עליהם להשתדל להעביר את הגזרות, כמו השלג המעביר את הקפאון".

"אל תשקצו את נפשתיכם בכל השקץ השקץ ולא תטמאו פיהם ונשמתם בם" ('ויקרא' יא מג) **ובחז"ל ב'וימא' לט;** **"ונשמתם"** ('ויקרא' יא) **חסר כתיב. אל תקרי;** **"ונשמתם" אלא, ונשמתם.** דהיינו; מי שאוכל שקצים ורמשים, נבלות וטרפות, מתטמם לבו ונפשו של האדם עד שאינו מרגיש ומתבונן כלל אח"כ. **הדבר דומה;** לסוחר שהיה לו חנות של בושם, שנכנס פעם אחת לבורסקי. ולא יכול להתחממה שם אף רגע, כי סרחון העורות עלה באפו. ויען; שלא הורגל בזה מעולם וברח לנפשו. במשך הזמן נזדמן לו שירד מעסקיו, עסק הבושם. והוכרח להחליף מסחרו ונעשה בעצמו בעל בורסקי. והנה אם כי מתחילה היה לו מסחר זה מפח נפש, כי לא היה יכול לסבול ריח העורות, אבל כאשר התרגל במסחרו, עמד וישב כל היום והלילה בחנותו ולא הרגיש בריח הסרחון. ונדמה לו כי בורסקי הוא, מבטן ומלידה. כן הוא הענין עם מי שאוכל נבלות וטרפות ומתרגל בזה, עד שלבו מתטמם ואינו מרגיש כלל בסרחון הנבלה. **ולכן ציוותה התורה:** **"לא תטמאו פיהם ונשמתם בם"**. **היינו;** שלא יטמא נפשו בנבלות וטרפות אפי' פעם אחת, כי מכיון שיתרגל בהן, כבר

אלמלא מצות תוכחה; היה כל צדיק יושב בשלוה בביתו, עוסק בעבודת השי"ת והוא לא היה נענש בעון הדור. ובני הדור גם הם יכולים היו להצטדק וללמד זכות על עצמם, כי לא היה להם ממי ללמוד את הטוב ואיש לא הזהירם ולא הוכיחם על מעשיהם, כי אז היה עונשם קל בהרבה. עכשיו משניתנה מצות **"הוכח תוכיח את עמיתך"** ('ויקרא' יט), הוטלה אחריות כבדה על הצדיק ואין עוד שום תירוץ בפי הבריות. **זהו שמרמז כאן התרגום; "זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר לאחריכם, להזהירם, להוכיחם וללמדם תורה ומצוות,** היא, גזרת אורייתא, הגזרה העיקרית של התורה. גזירה היא לדור שאינו שומע את התוכחה. ולצדיקים שלעולם אינם יוצאים כראוי ידי חובתם באמירת תוכחה. ('דרשות חתם סופר')

בשעה שאדם מישראל בא לקיים מצוה, אומר לו היצה"ר; "מה המצוה הזאת?" וכי מה משמעות יש למצוה, כי תקיימנה? הלא אין זו מצוה כלל ועיקר! ואילו לאחר שכבר קיים את המצוה, **שוב אומר לו היצה"ר;** "מה טעם יש בה? מה רב ועמוק הוא טעמה של מצוה זו אשר קיימת?" כדי להביאו לכלל גאווה ויוהרה. ע"כ יתן האדם מישראל אל לבו **תמיד ויזכור: 'גזרה היא מלפני' (רש"י 'במדבר' ט ב),** לפני המצוה יאמר לנפשו; **'גזרה היא!'** מצוה היא מהשי"ת וחייב אני לקיימנה, **'ואין לך רשות להרהר אחריה.'** אחרי המצוה עליו להסיח דעתו ממנה ולא יהרהר בה, כאילו לא עשה מאומה. (הרבי מפריםלן)

בספר 'מעשי למלך' מה'חפץ חיים' מספר; על אחד מגדולי הדור שעבר, שהעביר הגזרות ברוסיה. ע"י השתדלותו של גביר אחד בעיר הבריה, שהיה סר למשמעתו. מספרים בדיחותא; שהוכיח להגביר השתדלן הזה על אשר מחלל שבת בפרהסיא. אבל הגביר לא הטא למוסר אזנו ועוד נזרקו מפיו מילים על הגדול הזה על הוכחתו, בעת שהוא הגביר, משתדל בכל כחו לעשות רצון צדיק להעביר הגזרות.

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

טומאתם. שהם מראים עצמם כשרים, שיש להם סימן אחד של טהרה ועל ידו מרמים את הבריות לאמר; **כשרים אנהנו**. (עפ"י 'כלי יקר')

"נאת התסידה" (יא יט)

'שעושה חסד, עם חברותיה' (רש"י). **נשאלת השאלה**; א"כ, למה היא טמאה? הרי זה מידה טובה לעשות חסד? אלא משום שהיא עושה חסד רק עם חברותיה, לכן היא טמאה. ■ (בעש"ט)

זה, מעשה העגל שעשה. כלומר; מכיון שזה היה חטא עבודה זרה, הכפרה היא ע"י שמודיעים לרבים את החטא. (הרבי ר' העשיל).

"פי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס" (יא ד)

היה צריך לומר; 'כי פרסה אינו מפריס'. כי זהו עיקר הטעם שהוא טמא. וכן בחזיר **היה צריך לומר**; 'כי גרה לא יגר'. ולמה אמר: **"פי מעלה גרה הוא"**? משמע שסימן טהרה שבהם מוסיף על

"קח לה עגל בן בקר לחטאת" (ט ב)

'להודיע; שמכפר לו הקב"ה ע"י עגל זה, מעשה העגל שעשה'. (רש"י). **חז"ל אמרו**; שלכן כתוב: **"במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת"** ('ויקרא' ו יח), **כדי שלא לבייש את השבים והרואה יאמר; עולה הוא מקריב**. ומסקנת הגמ' ('סוטה' לב), שזה רק בכל החטאות, אבל בחטא עבודה זרה חייב להודיע ברבים שחטא, כי בושתו היא כפרתו. וכאן הרי היתה זו חטאת ראשונה ועדין לא הקריבו באותו מקום שום קרבן. ומפרש רש"י; למה ציוה השי"ת להקריב בגלוי חטאת? **'להודיע; שמכפר לו הקב"ה ע"י עגל**

בני ברק כולל מאור אורה הצבי 15 ביום ראשון כא' אדר ב 27/03/11

כניסה חינם

תחילת התוכנית 11:00 בבוקר

קרני שומרון מתום מרכז קהילתי שדרות רחבעם 2 ביום שני כב' אדר ב 28/03/11

כניסה חינם

השערים יפתחו ב־20:00 תחילת התוכנית 20:30

מושב אדם אולם ילודם ביום שלישי כג' אדר ב 29/03/11

כניסה 10 שקל

השערים יפתחו ב־20:00 תחילת התוכנית 20:30

נס הרים בית העם דרך חלמיש ביום רביעי כד' אדר ב 30/03/11

כניסה 10 שקל

השערים יפתחו ב־20:00 תחילת התוכנית 20:30

ההרצאות מאובטחות

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.NET

כ - 45 ש
למשפחה
* זוג הורים + ילדים
עד גיל 22 ללא הגבלה

שיר שי
סוכנות לביטוח בע"מ

שופר-בריאות בריאות חובה לכל המשפחה

חברת שופר ניוז פועלת באופן שוטף למען שיפור רווחת הציבור. בחודשים האחרונים הושקעו מאמצים במציאת תשובה ביטוחית הולמת לצרכי הציבור בביטוח בריאות. חוק ביטוח הבריאות הממלכתי וכן הביטוחים המשלימים של קופות החולים, משאירים חלל המאלץ רבים מאיתנו לחפש ביטוח רפואי נוסף, המכסה גם השתלות ותרופות שאינן בסל הבריאות. חברת **שופר ניוז**, בליווי מומחים מתחום הביטוח, ריכזה ובדקה הצעות של מספר חברות ביטוח מהמובילות בשוק ולאחר מ"מ בחרה וקיבלה תנאים מועדפים הן ברמת הכיסוי והן ברמת התעריפים באמצעות סוכנות הביטוח **שיר שי סוכנות לביטוח**.

לרכישת הביטוח למשפחה + הרחבות יש לפנות לסוכנות הביטוח בטל. *9001
חברת שופר ניוז פועלת ותמשיך לפעול למען רווחת הציבור.

המחיר המדויק יקבע בהתאם לגיל. התנאים המלאים והמחייבים הינם אלה המפורטים בתנאי הפוליסה /או כתב השירות.

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר בכוללים בפתח תקוה ובירושלים

"אש זרה אשר לא צוה אתם"

שאלה: האם מותר לנגן בתפילה נגונים שנלקחו מהנוצרים? [שו"ת 'ציץ אליעזר' חלק יג סימן יב]
בהמשך לשאלה משבוע שעבר בדבר **האם מותר לנגן קטעי תפלה ובקשות בנגוני עגבים? בחלק ב' דן בשאלה; האם מותר לנגן בתפילה נגונים שנלקחו מהנוצרים, הגם שהם לא עגבים ומה השוני משירי העגבים הישמעאלים?**

וגדולים מעשה רב הגאון הגר"ח פלאגי ז"ל בספרו 'כף חיים' סי' י"ג שמטיף אמריו אמרי צוף אל המשוררים המנגנים קדיש וקדושה בניגוני הזרים וכותב ז"ל: "מי יתן שיהיה המשוררים שלא ינגנו הקדיש והקדושה ניגוני הגויים במאקאם שהיודע מהם יביאו לו הרהורים רעים ופגול הוא לא יקצה" (ויקרא' יט ז) והעדר טוב ממציאיותו" עיי"ש.

ולאחר מכן עלה בידי גם לעיין בגופן של דברים בספר 'הכרך של רומי' סי' א' וממש נשתוממתי על המראה ולבי לא האמין למה שעני קוראות. אמנם המשתמע מדברי סופר זה הוא; שדעתו להתיר לשיר פיוטים ותפילות בשירי עגבים. אבל עיקר דיונו של הספר הוא, ע"ד לשורר בבתי הכנסת בניגוני נוצרים ששרים בכניסותיהם בפולחנם. וכדי לטהר שרץ זה, הוא מסתייע ממה שניגנו ומנגנים אצל עדות המזרח בניגוני שירי ישמעאל ומניה (או, שהנכון באמת כך) שתרי רובא של שירי ישמעאל, הם עגבים.

ולכן דן ק"ו בנפשו; אם שירי ישמעאל שרובם עגבים 'עכ"ז הקולות שלהם התיירו לנגנם בלי הקודש ובתפילות ובמלות קדושות, יען שהענינים הם נאותים, או קדושים ולא איכפת לך שמא באותה שעה שמנגן אותו יזכור הערביות, שהם ענינים פחותים ועגבים. וכן המנהג בכל א"י וערבא, בכל הבי"כ ולא מיחו בהם חכמים וכו', כל שכן נגוני בתי כנסיות הנוצרים שהם באמת נגונים מוכנעים ומביאים אהבת הא-ל ויחודו ואנן לא ידעינן לשון לאטין, שבהם מנגנים באותו קול מוכנע, כדי שנא' שנזכור עי"ז אותם דברים של שילוש שהם אסורים לנו, שודאי שמלבד שמוטרים לנו, אלא אדרבא חובה עלינו וכו' עכ"ל. (בד' ד' ע"ב מדפי הספר)

ונזדעזעתי לשמוע דברים כאלה יוצאים מפי בעל התשובה שם! איך אפשר להטיף אמרים ולומר שהנגונים שמנגנים הנוצרים בפולחנם בבתי כניסיותיהם, המה באמת נגונים מוכנעים ומביאים אהבת הא-ל ויחודו? בזמן שהרמב"ם וכל גדולינו

קבעו לנו שאמונתם ופולחנם היא אמונה ופולחן של עבודה זרה ושהם גרועים בזה מהישמעאלים?! ובתוך כדי דיבור, הוא בעל התשובה בעצמו, מזכיר אמונת שילוש שלהם. ואיך מתהפך כחותם? ועוד לכתוב שגם חובה עלינו ללמוד מהם ניגונים, כדי לפאר עי"כ בית אלוקינו?! לא יאומן כי יסופר!!

והרבה גרוע מזה כתוב ב'מקו"א' בתשובתו שם (ד); דאחרי הכשרת הקרקע בגינוי האומה הישמעאלית, הוא מגיע אל יעדו וכותב ז"ל: לא כן אומת הנוצרים, שמלבד שהם חכמים גדולים וחוקרים תמיד אחר האמת ועל פי עומק חקירתם וחכמתם מצאו שאין עלינו אשם בהיותנו מתחזקים לשמור תורת אלקינו בדינו, עוד זאת שבאמת יודעים ערך תורתנו הקדושה וחכמת חכמי התלמוד ואנו והם משולים לשתי נטיות יונקות מגומא אחת ומעולם לא יתלוצצו על תורתנו ומנהג תפלותינו מצד עצם התפלה והעבודה חלילה לחכמים גדולים כחכמי הנוצרים, אלא אם יקרה התלוצצות, היא על רוע סדר הנהגתנו בכל מעבדנו ובפרט בבתי תפלתנו וכדומה לו. עכ"ל.

שמו שמים למקרא "מה יפית" כזה, לאמונת הנוצרים וחכמיהם מפורש יוצא וללא כל בוששה מפי בעל התשובה. ולגנות לשם כך בצד, את רוע סדר הנהגתנו בכל מעבדנו ובפרט בבתי תפלותנו? ושנאנחנו האשמים כביכול בזה. ועל כן באה עלינו הצרה, שקורה שמתלוצצים עלינו? השכח דברי רשב"י (מובא ברש"י פ' 'וישלח' לו

לד) האומר: 'הלכה היא; בידוע שעשוי שונא ליעקב' והלא; "אָבֶן מְקִיר תִּזְעַק" ('חבוקוק' ב' יא) על כך, על שרשרת ארוכה של מאות בשנים מעיניהם השטניות לאלפי רבבות מבני ישראל שאשמתם היחידה היתה דבקותם באמונתם ותורתם ומשריפת בתי מקדשנו התלמודיים, אשר "אַיִה שְׂקָל אַיִה סֶפֶר" (ישעיה לג) שיוכל להשמיענו ולפרט לנו מעט אשר עוללו לנו, הלזה יקרה מקרה של התלוצצות? או, כפי שמוסיף בדבריו שם לסגור על איזה מנגדים מהם? שהיה זה מפני שראו בספרנו כמה דברים נגד הגוים וכו'? ומהו זה שכותב; שחכמיהם חוקרים תמיד את האמת? האמנם ככה? ובכלל המותר לקרוא קילוס לחכמיהם? ואיה האיסור ש"לא תקנעם" (דברים ז ב) שישנו בדבר? (יעוין בה'רמב"ם פ"י מה' ע"ז ה"ד).

ויתירה מזאת, עשה לנו בעל התשובה הזה, שהפך את הקערה על פיה; שבכאן הוא שם חושך לאור ואילו לעיל בדבריו (בד' ב' ע"ב) הוא שם אור לחושך ומגנה

ולועג לצורת התפלה שלנו בבתי הכנסת וכותב ז"ל: ואם בחוש השמע בשומעו קול בוכים, או קול עורב ובפרט בבתי כנסיות, אם הש"ץ קולם מגונה בצעקות ויללות בלי סידור וישוב והנהגה; פעם יצעוק כיענים במדבר, פעם ישפיל קולו בחשאי, כגנב הנמצא במחתרת וכו' הן כל אלה מצטערת הנפש צער גדול ונקראים בזיון הנפש עכ"ל. ומשוה שם את צער הנפש בזה כצורה להבדיל, כששומעת קול עגבים בבתי מקודשים כיעו"ש. וכל זה משום אהבת המוזיקה הנוצרית שמחבבה בדבריו עד לאחת? רחמנא ליצלן מהאי דעתא. והעולה על כולנה הע"ז בשיתוף ח"ו!! רצוני לומר; על זה שמשוה ומעמיד אותנו בשורה אחת עם הנוצרים ואומר; לדבק רע כזה, טוב! כאילו ח"ו אנו והם משולים לשתי נטיות יונקות מגומא אחת?! אוי לעינים שכך קוראות, דברים צורמים כאלה, יוצאים מפי רב שכזה! ואינני מוצא מנוח לנפשי, האם ניתן ללמד עליו זכות ולומר שכתב את דבריו רק משום דרכי שלום ובגלל היותו מקורב להאפיפיור ולגדולי רומי ובישופיהם?? (יעוין בספרו 'נחלה לישראל') ולשם מה היה הכרח להדפיס זאת? יותר ממה שכתוב כאן, יש עוד בלבי על זה. ואקיים את הכבוד חכמים הסתר דבר'.

אחרי שבעל התשובה הנזכר העביר עלינו כ"כ את הדרך בזה. ואחרי שהראה לנו בדברי תשובתו דבקותו בחכמי הנוצרים ובניגוניהם בפולחנם עד שזה סינור אותו. יש כבר ספק גדול, אם אפשר בכלל לסמוך על הנחותיו הבאות כדי לחבב אותם עלינו?! רצוני לומר; על מה שמניח שתרי רובא שירי ישמעאל הם עגבים, ברצותו להביא סיעתא שאם הם מנגנים בכל זאת בניגונים כאלה, מכש"כ שאפשר לנגן בניגוני הנוצרים. ועל כל פנים אין כל הוכחה; שאלה שניגנו ואלה שהניחו לנגנם ואפילו השומעים שידעו מזה. והדעת נותנת שאלה שידעו בודאי לא היו מניחים לנגנם. ואפילו סתם שירי ישמעאל ג"כ לא היו מניחים כמה מהחסידים ואנשי המעשה בא"י לנגן, עד שהיו מסדרים שיר לה"ק על אותו משקל באותו נגון החדש, או הערב כפי שמספר בעל התשובה שם (בד' ד' ע"ב). ואשר כותב שהיה מצטער על כך, למה שהתנהגו ככה. ולזה היה המכוון גם מה שמספר שם עוד שהרב החסיד מוה"ר הגדול מהורח"א גאגין ז"ל ביקש ממנו ג"כ בכזאת, שלא ישיר בלשון ישמעאל אלא יסדר פיוטים חדשים על משקל שירי

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

ערב והוא עשה רצונו אע"פ שהוא לא חשב שאסור בלשון ישמעאל.

באופן שאין לסמוך כלל וכלל ע"ד הס' הכרך של רומי' בכל האמור שם בזה.

וגם על מה שכותב שם להשיג ע"ד הב"ח בתשובה, בזה שאוסר באיסור מוחלט. ומרבה לתאר התועלת והמתיקות הגדולה שישנה כביכול לנפש כאשר מנגנים ניגוני הנוצרים בכנסיותיהם, אין בהם כדי השב כלל. וגם לא כל ממשות ואחיזה במציאות האמונה הישראלית.

וכמה מכווער הדבר מה שמספר לנו בדבריו (בד' ד' ע"א); על כמה משוררים גדולים אשר לפני ימים נוראים היו הולכים בכנסיית הנוצרים מאחורי הפרגוד בימי חגם, כדי להתלמד מהם אותו הקול המוכנע והמשבר הלב? והיו מסדרים מאותם הקולות קדשים וקדושות. ובעל התשובה מאמץ לו זה בתור מעשה רב וסיוע גדול לדעתו. ואני משיב ואומר; **בושה תכסנו משמוע מעשים תעתועים כאלה וישתקע מעשה רע כזה, אשר כל נפש יהודי מאמין, סולדת מזה באופן שאין ללמוד ממנה כלל וכלל, כי אם לגנותה בכל מיני גינויים.**

וכבר רמז לנו בשו"ת 'ישא איש' בתשובתו הנ"ל; ש'הכרך של רומי' האריך להשיג ע"ד הב"ח והרחיב בצחות לשונו, אבל לבבו לא כן יחשוב והוא איסור גמור, כמ"ש הרב ב"ח ומחבר הספר 'הכרך של רומי' התיר את האיסור ויש לסתור כל דבריו ועלינו חיובא רמיא לציית להרב ב"ח ז"ל, דאפילו לשורר בפה ניגונים שמנגנים בבית תפלתם אסור וכו'. ואסור לעשותו בביהכ"נ שלנו ועובר על

לאו; **"ויבחקתיקם, לא תלכו"** ('ויקרא' ח ו) וגו' ומקרא מלא דיבר הכתוב: **"השמר לך פן תנפש אחריקם"** ('דברים' יב ל) וגו' ע"ש.

וכאלה, כן כאלה; השרים שירי עגבים 'כל מגמתם המה כאשר מעיד עליהם הגאון מצאנז ז"ל בספרו 'דברי חיים' "שבאים להתאוות תאוה בבית ה', בחצרות קדשו ולהרהר הבליהם בשעת התפלה, ע"י שירי חשק הנזמרים בטרטראות. ואוי להם לפתאים הללו, ערלי לב אין תבונה בהם" (שו"ת ד"ח ח"ב האו"ח סי' י"ז) יעו"ש ביתר תוקף דבריו בזה. ואין להאריך ביותר מזה כאן.

בסיכומו של דבר; זאת התורה היוצאת מבירורנו ומברורו המיוחד של בעל 'המעשה רוקח', כי הכנסת

והלבשת שירי תפילה ובקשות בבתי הכנסיות, בניגוני עגבים, הרי זה כמכניסים אל הקודש; **"אש זרה אֶשֶׁר לֹא צִוָּה ה'!"** אש השורף ומכלה את כל בשריפת נשמה. כי המוחש לא יוכחש, כלשונו של 'המעשה רוקח' שזה מביא לביטול הכונה ולגירוי היצה"ר ואשר גורם ממילא בכנפיו לסתימת חלונות בשמים ממעל, שלא יכנס לפניו ית' תפלות ובקשות פגומות כאלה עטופות בקליפות הסט"א. ותוכם כקליפתם נזרקות למצולות תהומות החושך, אל מקום אשר לא יפקדו ולא יזכרו. **ולא עוד;** אלא שהמנגנים והמאזינים, עוד יתבעו בשמים על השתמשם בשרביטו של מלך מלכו של עולם, לישא את שמו לשוא להשמיע עי"כ ניגוני תועבה כאלה. ולכן, שומר נפשו ירחק מזה. ולהשומעים לבער נגע צרעת זה, **'תבוא עליהם ברכת טוב'.**

עם החיתום, ראיתי בספר שו"ת 'זקני יהודה' להחכם האיטלקי ר' יהודה אריה ממודינה סימנים ו' וקל"א מ"ש; בשבח הזמרה בביהכ"נ ע"פ חכמת המוזיקה. ובהיתר כפילת מילי התפלה וכו' כיעוין שם. הנה הספר שם אינו מדבר כלל מהתרה לנגן גם בניגוני עגבים וגם לרבות לא מנגינה בכלים. ואמנם, מתוך שבחו שם של הנגינה לפי חכמת המוזיקה, הוא בא לספר בגנותם של המתנגדים לזה (שגדולים וטובים ממנו היו) ומתבטא בדברים בוטים, בכנותו השצי"ם שאינם מתפללים לפי זה בשם; **נוערים כחמורים ולא ינעימו קולם ויקרא עליהם; 'נְתַנָּה עָלֵי בְּקוּלָה'** ('ירמיהו' יב ח), או **שצועקים אל אלקי אבותינו ככלב וכעורב.** וגם עצם שבחו את הנגינה בביהכ"נ ע"פ חכמת המוזיקה

ואת הש"ץ אשר יוכל להשמיע קולו יחיד כאלו עשרה משוררים יחד, הוא מגוחך ובלתי מקובל. וכפי שכותב שם בעצמו שהמתנגדים לכך היו רובם מתופשי התורה. ולא מתקבל על דעת תורה גם מה שמתיר שם כפילת המילים, כמפורסם וכידוע מדברי ספרי הפוסקים וגדולי הדורות שצעקו מרה נגד צרעת ממארת זאת, שאוכלה ומכלה את התוך, זו הכונה. ועוד כמה רעות שאין לפרטם כאן.

אולם אין להתפעל מדברי חכם איטלקי זה והדבר לא צריך להיות לפלא, אם כותב מה שכותב, כי היו היה האיש אדם הפכפך, המתהפך בדעותיו כחומר חותם, מנהל מלחמות נגד רבני וגדולי עירו בצורה לא פחותה ממלחמת המשכילים נגד רבני דורם ולא בעיני אחד היה מוחזק ככופר והנראה מכפי עדות עצמו הלך בלי כובע על הראש ברחובות קריה. יעוין זקנ"י שם סי' כ"א. [ובהמשך מביא 'הציץ אליעזר' על "החכם" האיטלקי הנ"ל באריכות עיין שם; שלמעשה הראה סימני כפירה, הן בכך ששיחק במשחקי קוביה והפסיד סכומים גדולים והן שלעג לאוסרים משחקי כדורגל בשבת והן בכך שיצא נגד הזוהר הקדוש והקבלה והטיף למיזוג חכמת ישראל ויון ועוד].

על כן לא מעלה ולא מוריד כלל ממ"ש ב'זקני יהודה' בתשובה שם אשר למעשה חכמי עירו התנגדו לו על כך בחריפות **ובראשם הגאונים;** הבעל 'גדולי תרומה' והבעל 'דברי שמואל' ז"ל. (יעו"ש במבוא הספר). ובמקומות אחרים אין ללמוד מדבריו ומפקדיו כי אם כאשר נוכחים לדעת באמיתות הדברים כשלעצמם. וכולי האי ואולי ואין להאריך בכאן יותר. ■

פסח עם "אוצרות חיים"
במלון ארקדיה (תל אביב) בטבריה
 מיום שני עד יום שני כ"א-כ"ב ניסן תשע"א
 18-25/04/2011 (למיננים) * אפשרות רק לחלק מהנופש

- פעילות עניפה לילדים
- סעודות חג מהודרות
- הרצאות מרתקות
- בהשתתפות:**
- הרב ישראל נח ברגר שליט"א
- הפייטן זוד שלמה שירו
- ועוד רבנים חשובים, זמרים ואומנים.

טיול לקברות צדיקים
 גלאט כשר משיחי צמוד
 לאוכלי קטניות

לפרטים "אוצרות חיים":
050-3131740 03-6880091

דירה למכירה
דירה 125 מ"ר 4.5 חדרים
שהוסבה ל 4 חדרים
משופצת לגמרי כולל מטבח כשר
מרפסת 2X5 לסוכה
הדירה ממוקמת בלוד
בשכונת 'גני יער'
עם נוף למושב אחיסמך
פינוי באוקטובר בערך
950 אלף, גמיש
לפרטים 050-2944389

במושב יערה בגליל המערבי

שוכנות 6 סוויטות יוקרה

עם בריכות שחיה

פרטיות ומבודדות

פול לחרי סאונה

ג'קוזי ופינוקים

נוף מרהיב

אטרקציות ועוד...

לפרטים 054-5425530/40

אתר: www.alr.co.il מייל: 0545425530alr@gmail.com

כזה דאש וקדש

בהשגחת
בד"צ "בית יוסף"
בשיחת סוף הראשון
הנאון רבני עובדיה יוסף שלישי

צילום: שוקי לרר

JERUSALEM WINERY

" יקב ירושלים -
אני בענמי ביקרתי שמה.
איזה יין משובה. הכל על פי דיני תורה.

כל מיני חומרות יש שם.
כל הפועלים כולם יראי שמיים כשרים,
אין בהם מהלל שבת אחד...

לכן תקנו רק יקב ירושלים
שיש עליו חותמת
'בהשגחת בד"צ בית יוסף' "

מתוך שיעור השבועי של
מרן גדול ישראל
הרה"ג הרב עובדיה יוסף שלישי"א
בנישא ארבע נוסות לגיל הסדר
מועשי"ק בישיבת מנצורת התשס"ח

מצות חירות

מצות שמורה רכות
עבודת יד בהכשר בד"ץ
מהדרין מן המהדרין
במחיר מסובסד 50 ₪ לקילו
להזמנות בכמויות
טל' 0542080181
עוד לא היה כדבר הזה!
טעים כמו לאפה..